

—
decaanaat Ieper - Poperinge

Aperitief: (Psalm 137 !) By the Rivers of Babylon – Bob Marley

Bob Marley: <https://www.youtube.com/watch?v=MipmMq-bCPQ>

reggae: https://www.youtube.com/watch?v=BHsH_4MDuqc

Boney M + woorden/beelden: <https://www.youtube.com/watch?v=vYK9iCRb7S4>

By the rivers of Babylon
there we sat down
ye-eah we wept
when we remembered Zion (x2)

Bij de rivieren van Babylon, daar zaten we
we huilden, toen we aan Sion (het Joodse
land) terugdachten.

When the wicked
carried us away in captivity
required from us a song
Now, how shall we sing
the Lord's song in a strange land?
When the wicked
carried us away in captivity
requiring of us a song.
Now how shall we sing
the Lord's song in a strange land?

Toen de goddelozen
ons wegbrachten in ballingschap
verlangden ze een lied van ons.
Hoe kunnen we nu Gods lied zingen in een
vreemd land?
Want toen de goddelozen
ons wegvoerden in ballingschap
verlangden ze een lied van ons.
Hoe kunnen we nu Gods lied zingen in een
vreemd land?

Let the words of our mouth
and the meditations of our heart
be acceptable in Thy sight, here
tonight. (x2)

Laten de woorden uit onze monden en de
mijmeringen van onze harten
U genoeg doen (Ps. 19,15), hier vanavond

By the rivers of Babylon
there we sat down
ye-eah we wept
when we remembered Zion (x2)

Bij de rivieren van Babylon, daar zaten we
Ye-eah we huilden, toen we aan Sion
terugdachten

By the rivers of Babylon
(*dark tears of Babylon*)
there we sat down
(*you got to sing a song*)
ye-eah we wept
(*sing a song of love*)
when we remembered Zion
(*yeah yeah yeah yeah yeah*)
By the rivers of Babylon
(*rough bits of Babylon*)
there we sat down
(*you hear the people cry*)
ye-eah we wept
(*sing a song of love*)
when we remembered Zion.
(*yeah yeah yeah yeah yeah*)

Bij de rivieren van Babylon,
(*donkere tranen van Babylon*)
daar zaten we (*Je moet een lied zingen*)
Ye-eah we huilden, (*Zing een liefdeslied*)
Toen we aan Sion terugdachten
(*yeah yeah yeah yeah yeah*)

Bij de rivieren van Babylon,
(*woeste gedeelten van Babylon*)
Daar zaten we
(*Je hoort de mensen huilen*)
Ye-eah we huilden, (*Zing een liefdeslied*)
Toen we aan Sion terugdachten
(*yeah yeah yeah yeah yeah*)

LAETARE

(bron: Wikipedia)

Laetare (Latijn voor Verheugt U) of halfvasten is de vierde zondag in de Veertigdagentijd, een periode van bezinning in het christendom als voorbereiding op het Paasfeest. Op deze zondag wordt gevierd dat de vastentijd halfweg is en dat het Paasfeest in aantocht is. Vanaf de negende eeuw had deze zondag een feestelijk karakter.

Net zoals op zondag *Gaudete* in de Advent mag op die zondag oudroze (= een mengsel van paars en wit) in plaats van paars als liturgische kleur gebruikt worden, in de streken waar dit gebruikelijk is.

Afbeelding: De Anglicaanse bisschop van Willesden, Londen draagt een oudroze kazuifel op zondag *Laetare*.

Laetare wordt genoemd naar het eerste woord uit het *Introïtus* van het *proprium* van de mis:

Laetare Jerusalem: et conventum facite omnes qui diligitis eam: gaudete cum laetitia, qui in tristitia fuistis: ut exsultetis, et satiemini ab uberibus consolationis vestrae

Laat allen die Jeruzalem liefhebben zich met haar verheugen en juichen om haar, laat allen die om haar treuren nu samen met haar jubelen.

<https://www.youtube.com/watch?v=IXhIPtK9ABc>

Intredelied: ZJ 530 Zo vriendelijk en veilig als het licht

<https://www.youtube.com/watch?v=8JorQXOjiR0>

Zo vriendelijk en veilig als het licht
zo als een mantel om mij heen geslagen
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht
ik roep zijn naam, bestorm hem met mijn vragen,
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.
Wil mij behoeden en op handen dragen.

Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd
waakt over mij en over al mijn gangen.
Wie zou ik worden, waart Gij niet bereid
om, als ik val, mij telkens op te vangen.
Ik leef niet echt, als Gij niet met mij zijt.
Ik moet in lief en leed naar U verlangen.

Spreekt Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt, en opneemt in uw vrede.
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw zoon besteden.
Weest Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Welkom:

Lichtpunten zien, perspectief hebben – krijgen
Vreugde putten
Halfweg vasten, een tipje van de sluier op het nieuwe leven wordt opgelicht.

Gebed om ontferming:

Omdat ik geen warmte in mijn handen droeg,
geen vriendelijk licht in mijn ogen,
omdat ik een woord van bemoediging oversloeg,
niet mild, niet geduldig was of zonder mededogen: Heer, ontferm U over ons.

Omdat ik vreugde van mensen heb gedooft
en een schaduw legde over hun vrede,
omdat ik soms niet in uw mensen heb geloofd
en niet tot U in deemoed heb gebeden: Christus, ontferm U over ons.

Omdat ik de schoonheid van uw schepping heb ontkend,
omdat ik mensen toch heb pijn gedaan
en voor hun nood mijn ogen heb afgewend: Heer, ontferm U over ons.

Genees ons, Heer, met uw heilig vuur,
en leer ons leven als uw Zoon
Wees ons niet alleen in dit uur nabij,
maar ga met ons mee, nu en altijd, in eeuwigheid. Amen.

Openingsgebed:

Goede God, dag en nacht wisselen elkaar af.
Zo gaat het ook met licht en duisternis in het leven van iedere mens.
Geef dan God, dat er, in onze duistere momenten,
mensen om ons heen zijn,
die ons troosten en weer blij maken,
die ons lichtpuntjes laten zien.
Geef dat wij het licht dat in ons brandt,
met anderen delen.
Want zo hebt U het toch bedoeld:
een wereld waar mensen omzien naar elkaar
en zo meebouwen aan Uw Rijk dat komen zal. Amen.

Eerste lezing: Uit het tweede boek Kronieken (2 Kron. 36, 14-16. 19-23)

14 In die dagen vielen de voornaamste priesters
en het volk zelf in groten getale af;
ze bedreven alle gruweldaden van de heidenen
en ontwijdden het huis van de Heer, dat Hij geheiligd had in Jeruzalem.

15 De Heer, de God van hun vaders,
werd niet moe hun telkens weer gezanten te sturen,
want Hij had medelijden met zijn volk en zijn woonplaats.

16 Maar ze overlaadden de gezanten van God met smaad,
sloegen hun waarschuwingen in de wind, en spotten met de profeten,
zodat de toorn van de Heer wel onverbiddelijk moest neerkomen op zijn volk.

19 Zij staken het huis van God in brand, braken de muur van Jeruzalem af,
en alle grote gebouwen van de stad lieten zij in vlammen opgaan,
zodat alle kostbaarheden verloren gingen.

20 Iedereen die aan het zwaard ontkomen was,
liet hij naar Babel in ballingschap wegvoeren;
ze moesten hem en zijn zonen als slaven dienen,
totdat het Perzische rijk aan de macht kwam.

21 Zo ging het woord dat de Heer door Jeremia gesproken had in vervulling:
`Het land zal zijn sabbatjaren vergoed krijgen!'
Het land bleef al die tijd braak liggen en rustte uit,

zeventig volle jaren lang.

22 In het eerste regeringsjaar van Kores, de koning van Perzië, liet de Heer de voorspelling die Hij door Jeremia gedaan had in vervulling gaan. Hij gaf Kores, de koning van Perzië, in, om in heel zijn koninkrijk, mondeling en per brief, een boodschap te doen uitgaan, met de volgende woorden:

23 `Zo spreekt Kores, de koning van Perzië:
De Heer, de God van de hemel,
heeft mij alle koninkrijken van de aarde geschonken.
Hij heeft mij opgedragen
om voor Hem een huis te bouwen in Jeruzalem, in Juda.
Laten al degenen onder u die tot zijn volk behoren,
onder de hoede van de Heer hun God, terugkeren.'

Tussenzang: Psalm 137 (136) 1-2, 3, 4-5, 6

Refrein: Moge mijn tong in mijn mond blijven kleven
als ik aan u niet meer denk.

Wij zaten aan Babylons stromen en weenden
denkend aan Sion;

En aan de wilgen die daar staan
hingen de citers.

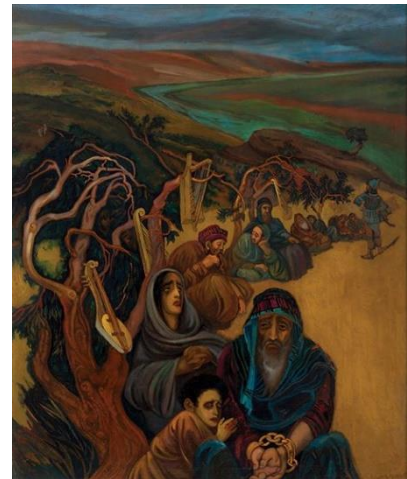
Onze ontvoerders vroegen gezangen,
onze verdrukkers een vrolijk lied:
zingt ons van Sion !

Zouden wij dan van de Heer kunnen zingen
hier in dit vreemde land?

Als ik, Jeruzalem, u ooit vergeet
moge mijn hand verlammen;

Moge mijn tong in mijn mond blijven kleven
als ik aan u niet meer denk;

Als ik Jeruzalem zou willen ruilen
voor wat plezier.

Tweede lezing: (Ef. 2, 4-10)

Uit de brief van de apostel Paulus aan de christenen van Efeze.

4 Door zijn grote liefde voor ons heeft God,
die rijk is aan barmhartigheid,

5 ons die dood waren door onze overtredingen,
met Christus ten leven gewekt.

Aan zijn genade dankt u uw redding.

6 Hij heeft ons samen met Hem laten opstaan
en laten zetelen in de hemelse regionen, in Christus Jezus,

7 om in de toekomstige eeuwen
de overgrote rijkdom van zijn genade te tonen,
door zijn goedheid jegens ons in Christus Jezus.

8 Inderdaad, aan die genade dankt u uw redding door het geloof;
en dat dankt u niet aan uzelf. Gods gave is het;

9 u dankt het niet aan uw prestaties, opdat niemand trots zou zijn.

10 Gods werk zijn wij, geschapen in Christus Jezus,
om in ons leven de goede werken te doen
die God voor ons heeft bereid, opdat wij daarin zouden leven.

Lied: ZJ 118 Houd mij in leven

<https://www.youtube.com/watch?v=CFZnu7tpFRk>

Houd mij in leven, wees Gij mijn redding steeds weer zoeken mijn ogen naar U.

Omdat Gij zijt zoals Gij zijt
zie naar mij om en wees mij genadig
want op U wacht ik een leven lang.

Houd mij in leven, wees Gij mijn redding steeds weer zoeken mijn ogen naar U.

Zijt Gij het Heer, die komen zal,
of moeten wij een ander verwachten ?
Heer, mijn God, ik ben zeker van U.

Houd mij in leven, wees Gij mijn redding steeds weer zoeken mijn ogen naar U.

Geeft Gij uw woord aan deze wereld,
Gij zijt mijn lied, de God van mijn vreugde,
naar U gaat mijn verlangen Heer.

Steeds weer zoeken mijn ogen naar U. Houd mij in leven wees Gij mijn redding steeds weer zoeken mijn ogen naar U.

Evangelie: (Joh. 3, 14-21)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Johannes

In die tijd sprak Jezus tot Nikodemus:

14 Evenals Mozes in de woestijn de slang omhoog geheven heeft,
zo moet ook de Mensenzoon omhoog worden geheven,

15 zodat iedereen die gelooft, in Hem eeuwig leven bezit.

16 Zoveel immers heeft God van de wereld gehouden,

dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft geschonken,

zodat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven bezit.

17 Want God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gezonden
om de wereld te veroordelen, maar om door Hem de wereld te redden.

18 Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld;

maar wie niet gelooft is al veroordeeld,

omdat Hij niet geloofd heeft in de naam van de eniggeboren Zoon van God.

19 En dit oordeel bestaat hierin:

het licht is in de wereld gekomen,

maar de mensen waren meer gesteld op de duisternis dan op het licht,
omdat hun daden slecht waren.

20 Wie kwaad doet, haat het licht:

hij komt niet naar het licht toe, want dan worden zijn daden openbaar gemaakt;

21 maar wie de waarheid doet, komt wel naar het licht toe,

want dan zal blijken dat zijn daden in God zijn verricht.'

Overweging(en):

De eerste lezing, uit het boek Kronieken, lijkt een verhaal uit een ver verleden. En toch is het ook het verhaal van vandaag: voor vele mensen is het nacht, is het duister; is het licht in hun leven gedoofd. Het is de nacht waarin mensenrechten met voeten worden getreden en mensen het slachtoffer worden van oorlog, geweld, terreur of honger. In de Gazastrook, in Oekraïne, Oost-Kongo en zoveel andere plaatsen ter wereld is het zo. Daar waar dit gebeurt, dooft men het licht. En wie mensen schendt, schendt ook God. Hoe kan je immers nog geloven als je al die ellende in de wereld ziet; of als jezelf geraakt wordt tot in het diepste van je wezen door ziekte, pijn en dood? God waarom laat je dit toe? In momenten van duisternis stellen mensen het geloof in vraag of gaan op zoek naar de zin er van.

Zo iemand die zoekt naar de zin van zijn geloof is Nikodemus. Het is letterlijk en figuurlijk donker in zijn leven. Johannes, de evangelist, vertelt ons hoe deze Nikodemus in de nacht naar Jezus gaat. Nikodemus is een mens die verlangt en zoekt naar licht. Nikodemus wil niet dat de nacht en duisternis het laatste woord hebben. Misschien heeft hij iets ergs meegemaakt waardoor zijn geloof ondermijnd is. Of misschien is hij gewoonweg geraakt door het vele lijden en de ellende die hij overal rondom zich ziet en heeft dat hem doen twijfelen aan alles waarin hij gelooft. Hoe is al dat onrecht in Gods naam toch mogelijk? Nikodemus wil er met Jezus over praten. Hoelang dit gesprek geduurd heeft, weten we niet. Zo'n nacht kan immers lang duren. Bij mensen is het soms een leven lang. Maar uiteindelijk is het niet voor niets geweest. Nikodemus komt tot een echte ontmoeting met Jezus. Hij ziet in Jezus een lichtend voorbeeld. Hier raken we de kern van het verhaal aan. Juist daar waar het licht is gedoofd, waar mensen vertrapt en vernederd worden, juist op die plekken brengt Jezus licht. Wat was het waarmee hij licht bracht voor Nikodemus? Was het door zijn liefdevolle aanwezigheid, of door zijn trouw aan wat Hem te wachten stond, of was het zijn milde blik? Jezus moet een bijzondere uitstraling hebben gehad. In ieder geval, Jezus weet met het beeld van de slang op de stok (nota bene: het symbool voor de geneeskunde) Nikodemus perspectief te geven: het kwade zal hem niet klein krijgen, ook al zal Hij eerst veel moeten lijden. Dat is licht zien en licht aanreiken. Niet evident en vaak moeilijk te vatten voor wie midden in het lijden of een ballingschap, een woestijn of een rouwperiode zit. Jezus lijkt te zeggen: heb vertrouwen, alles komt goed.

Toen het Latijn nog de taal van de liturgie was, heette deze vierde zondag van de vasten zondag Laetare, nu is het alleen nog half vasten. Laetare, dat betekent: wees blij, verheug je.

Vreugde is iets anders dan plezier maken, fun hebben, lol trappen. Vreugde, blij zijn, raakt je binnenste, borrelt op in je binnenste. Niet alleen omdat je iets moois meemaakt. Sterker: die vreugde kan zich als een genade aan je openbaren op momenten dat je het allemaal moe bent, dat het je teveel wordt, dat je er niet meer tegen op kunt, dat je er geen zin meer in ziet.

Ik hoop en wens dat iedereen in deze dagen zijn momentje van vreugde mag vinden; zo'n onverwacht moment van diep geluk dat je intens raakt en blij maakt, waardoor je weer hoop en perspectief krijgt en er weer tegenaan kunt. Ook de passage uit het boek Kronieken kreeg een happy end: ze krijgen de belofte van een nieuwe tempel en terugkeer uit de ballingschap.

Een beetje licht in de duisternis ... wat kunnen we elkaar meer wensen?

Een Nikodemus van deze tijd schreef in een intentieboek dat hij vond in een gebedshuis: "God, het is zo donker voor me, ik voel me zo alleen. Ik weet dat het lichtknopje er is, alleen kan ik het nu even niet vinden. Wil Jij, Jezus, mij voorgaan? Jij die de nacht van angst en onbegrip aan de lijve hebt ondervonden. Help mij door de nacht. Toon mij het lichtknopje."

(Miguel Dehondt)

Wij tellen af naar Pasen en verlangen naar de eerste lentezon. Terwijl wordt overal in de wereld zaad uitgestrooid en hoopt men op een goede oogst. Ook in Congo werken boeren samen om toegang te krijgen tot de grond en van braakliggende velden een vruchtbaar land te maken. Ze verenigen zich in boerenunies, want samen staan ze sterker tegen de geïnstalleerde macht die al zoveel jaren alles in zijn greep houdt. In Congo ijveren de boeren en hun families om toegang te krijgen tot grond. Met de kaart en de GPS in de hand verdelen ze het land in zones om te bepalen waar ze willen herbebossen en waar groenten telen.

Heel de wereld is er op uit om ertsen en grondstoffen uit Congo te halen. Slechts voor enkele voedingsproducten is Congo zelfvoorzienend, voor de rest is de bevolking aangewezen op import. Daarom zet de boerenbeweging er op nationaal niveau in voor een herziening van de wetten die de grondeigendom en het beheer ervan regelen.

Het vraagt moed om altijd maar opnieuw wantoestanden aan de kaak te stellen, overheden op hun verantwoordelijkheid te wijzen en aan iets te beginnen waarvan anderen denken dat het onmogelijk is. Baanbrekend werk!

Dat deden ook de profeten en hun volgelingen in dat bijbelse volk Israël: waarschuwen als het mis gaat. Men zag hen als 'door God gezonden, boodschappers. Want God wil zijn mensen behoeden voor de ondergang en Hij wil tussen hen wonen'.

Wat doet de wereld met profeten die waarschuwen? Men lacht ze uit, wuift hun woorden weg als prietpraat. Ondertussen worden de toestanden steeds erger.

Ook vandaag gebeurt hetzelfde: klimaatafspraken worden op de lange baan geschoven omwille van eigenbelang; de wapenindustrie draait op volle toeren want oorlog voeren lijkt makkelijker dan te investeren in vrede; al maar meer mensen moeten op de vlucht terwijl men niet investeert in leefbaarheid in het thuisland van zovele culturen; diversiteit van planten en dieren wordt alsmaar kleiner...

Daarmee roepen wij rampen over ons heen, zegt de Bijbel. De ballingschap van het volk, de deportatie van een groot deel van de bevolking zag men als gevolg van de ontrouw aan de Thora. Men was immers het eigen project van bevrijding vergeten. Het sabbatjaar en het jubeljaar, waarin mensen met minder kansen weer konden bijbenen, werden opzij geschoven en men vergaapte zich aan wat mainstream was in hun omgeving. Men boog voor afgoden en deed mee aan corruptie en uitbuiting. Zo word je al gauw een speelbal in de handen van de grootmachten en staat het ergste je te wachten. De ballingschap in Babylon vloeiende er uit voort, zei men. Ze lieten niet alleen braakliggende grond achter zich maar ze waren zelf één en al dorheid.

Er gingen jaren van ellende over heen. Het braakliggende terrein mocht die tijd doormaken als het inhalen van de sabbatjaren, die eerder niet gerespecteerd waren. 'Het land had rust' en wachtte als het ware op herstel. Dat herstel kwam uit onverwachte hoek. Een vreemdeling, Cyrus, koning van Perzië, nam een andere houding aan tegenover onderdrukte volkeren en wilde de tempel in Jeruzalem herbouwen en bannelingen terug laten gaan naar hun land.

Als het uitgekozen volk faalt, kan de bevrijdende God zich ook bedienen van buitenstaanders om een nieuwe impuls te geven aan de droom en de zegen van Abraham.

Herkennen we dat ook in onze geschiedenis? Hebben de kerk en het westers christendom het oorspronkelijk ideaal van het evangelie niet verkwanseld?

Soms halen buitenstaanders de evangelische waarden weer boven (het socialisme, het mensenrechtenverdrag...) en groeit bij christelijke gemeenschappen het besef dat deze waarden in 'hun' evangelie stonden.

Misschien is deze moeilijke tijd die gelovigen en zinzoekers doormaken ook een tijd om samen nieuwe kansen te zien. Zoals in het evangelie vandaag in een nachtelijk gesprek met de rabbijn Nikodemus het licht zachtjes probeert binnen te komen. Als deze man zijn macht en kennis kan loslaten om onbevangen te kijken naar Jezus, dan daagt er redding op. 'Net zoals in de woestijn van weleer', zegt Jezus 'toen het volk door giftige slangen was gebeten'. Men moest toen naar de koperen slang opkijken die Mozes omhoog hief. Men moet het kwaad dat men gedaan heeft onder ogen zien. Dan is een nieuw begin mogelijk.

Jezus zelf zou zo'n onbegrijpelijk teken worden, wanneer hij op een kruis wordt geheven, op een schandpaal. Doorheen die gruwel zag de evangelist Johannes toch een bevrijdend teken: iemand die zichzelf helemaal geeft tot het uiterste geeft daarmee de liefde van God voor deze wereld gestalte.

Op weg naar Pasen worden wij uitgenodigd om even onbevangen te kijken naar de vele plekken waar mensen deze wereld met al zijn problemen omarmen en er zich voor inzetten tot het uiterste, soms zelfs tot in de dood.

In al het donkere, beangstigende toch licht zien dat niet kan gedoofd worden, we schrikken er voor terug. Maar in verbondenheid met velen vinden we wellicht de kracht om in dat licht te staan!

(BD - Jan De Roeck)

Als je in Jezus gelooft,
heb je vertrouwen in Hem.
Je luistert naar Hem,
want je weet
dat zijn woorden ons alleen maar
willen verlichten en bemoedigen.
Je kijkt naar Hem op,
want je weet
dat zijn daden geen ander doel hebben
dan mensen uit hun mislukkingen
en hun angsten te bevrijden.
Je volgt Hem, je gaat met Hem mee,
want je weet dat Hij
geen ander verlangen heeft
dan ons
naar een eindeloze vreugde te leiden.
Als je in Jezus gelooft,
geef je Hem je totale vertrouwen,
want je weet dat Hij bereid is
zijn leven te geven
uit liefde voor alle mensen. (André Thoonen)

Gesprek tussen Jezus en Nicodemus (1948)

Dit kleien beeld van Gustav Hagelstange stelt de ontmoeting tussen Jezus en Nikodemus voor. Wanneer we het beeld aandachtig beschouwen, valt op dat beide mannen lijken te zwijgen. Het zijn veeleer Jezus' handen die spreken. Ze maken een zegengebaar. Ze wekken de indruk dat ze Nikodemus het liefst in de goede richting zouden willen duwen, maar Jezus houdt zich beschroomd in. Waar Jezus zijn ogen heeft neergeslagen, kijkt Nicodemus nog met lege ogen in de verte. Hij denkt na over wat hij gehoord heeft. Zijn hoofd lichtjes opzij in Jezus' richting, in de luisterhouding. Hij weet het allemaal zo net nog niet, ziet het nog niet. Het mooie van de afbeelding zit hem in het feit dat Jezus niet de aandacht op zichzelf richt, maar Nikodemus een perspectief wil bieden, toekomst, visioen in de verte.

<https://www.kuleuven.be/thomas/page/bijbelfiche-opnieuw-geboren-woorden/>

Geluk is het vermogen te kunnen zeggen:
ik maakte deel uit van een gemeenschap
en deelde in haar verdriet en vreugde.
Ik heb niet alleen gevraagd wat ik zou kunnen verwerven;
ik heb gevraagd wat ik kon bijdragen.
Door te weten dat we verschil hebben gemaakt,
dat we in deze korte tijd dat we leven
iemand uit de put geholpen hebben,
dat we iemands armoede of eenzaamheid hebben verzacht
of een ogenblik van barmhartigheid of gerechtigheid
aan de wereld hebben gegeven,
komen we het dichtst bij de zin van het leven.
En het gaat daarbij eerder om alledaagse zaken
dan om deugdzame heldendaden.

(Woorden van voormalig opperrabbijn Jonathan Sacks, overleden in 2020. - BD)

Woorden van geloof:

Ik geloof in de Vader,
Schepper van hemel en aarde,
Bron van mijn leven,
Zin en Grond van mijn bestaan,
Hoop en Uitzicht door alles heen.

Ik geloof in Jezus,
mensgeworden Zoon van God,
geboren uit Maria en de H. Geest.
Vol liefde voor alle mensen,
groot en klein,
sterk en zwak,
gekend en miskend.
Daarom werd Hij gekruisigd en is Hij gestorven
om Leven te zijn voor mensen van alle tijden.

Ik geloof in zijn Geest,
die levend maakt en kracht geeft,
die wegen opent en toekomst biedt.
Hij werkt in mens en tijd
en maakt de liefde waar.

Ik geloof in zijn Kerk van mensen,
die op weg is van donker naar Licht,
van nacht naar dag,
van gebondenheid naar bevrijding,
van einde naar eeuwigheid.
Ik geloof in dit Leven, begin zonder einde
dankzij Jezus, de Christus, de Heer. Amen.

Voorbeden: (BD)

Laat ons bidden voor al wie in stilte hoopt op verandering:
dat wij met hen op weg gaan naar een nieuwe vorm van samenleven,
dat wij tijd maken voor een vriendelijk woord of een goed gebaar
en dat wij gastvrijheid en dienstbaarheid uitstralen.

Laat ons bidden voor al wie aan een betere wereld werkt:
dat zij blijven geloven in de kracht van hun engagement,
dat zij hun goede werk in alle stilte voortzetten
en dat hun voorbeeld ruim weerklank mag vinden.

Laat ons bidden voor boerengemeenschappen in Congo:
dat hun samenwerking vruchtbaar mag zijn,
dat zij volhouden in hun strijd tegen industrie en grootgrondbezit
en dat zij toegang tot landbouwgrond voor iedereen mogelijk maken.

Laat ons bidden voor onszelf en onze gemeenschap:
dat wij oog hebben voor wat mensen dichtbij en veraf ter harte gaat,
dat wij de wereld door hun ogen durven bekijken
en dat wij ook ons eigen leven door een nieuw perspectief leren zien.

Lied: Dat wij volstromen met levensadem

<https://www.youtube.com/watch?v=WMLqL5h7KHg>

interessante uitleg: <https://www.tweeofdriebijeen.nl/dat-wij-volstromen/>

Dat wij volstromen
met levensadem
en schreeuwen
eindelijk geboren.

Dat wij volstromen
met levensadem
en lachen
eindelijk geboren.

Dat wij volstromen
met levensadem
en weten
eindelijk geboren.

Tekst: Huub Oosterhuis; muziek: Bernard Huijbers

“In de drie fasen van schreeuwen, lachen en weten is er steeds het gebed: dat wij volstromen. De levensadem is onontbeerlijk, zonder die levensadem ook geen leven. Maar het is de levensadem in de breedste zin van het woord. Het is niet alleen lucht in de longen, het is ook voelen dat je de geest krijgt. Zonder de geest ook geen leven. Het is een gebed om het hoogst noodzakelijke, om adem voor je lichaam en voor je ziel. En je bent je er terdege van bewust dat die levensadem een gave is.

In drie coupletten die bijna identiek zijn bezingen we, dat het geboren worden en de geest krijgen een proces is dat je hele leven doorgaat. Het is bij uitstek een tekst om in canon te zingen. Omdat het bij ieder mens weer een ander proces is. De een komt, om maar bij de tekst van het lied te blijven, eerder tot ‘lachen’ of tot ‘weten’ dan de ander. En het is dus ook helemaal niet belangrijk, dat het met grote snelheid gaat. Belangrijk is te weten dat je er een leven lang over doet. En misschien wekt dat wel verbazing. Misschien dacht je (lachend?), toen je twintig was: nu ben ik er, ik heb geleerd wat er te leren is. En later denk je dat misschien als je vijftig bent (wetend?) of als je met pensioen gaat of wanneer dan ook. En steeds merk je dat je toch ook nog ‘geboren moet worden’, dat je jezelf open moet stellen om te kunnen volstromen. Het lied is eigenlijk verwant aan ‘Herschep ons hart, heradem ons verstand’. Al zingend weet je, dat lichaam en geest één zijn. En dat je steeds opnieuw geboren moet worden, geboren kunt worden, hoe oud of jong je ook bent.” (Gerard Swüste – 2of3 bijEEN)

Gebed over de gaven: (BD)

Barmhartige en liefdevolle God,
zoals de natuur dorst naar een nieuwe lente
dorsten wij naar de doorbraak van gerechtigheid.
Maak het brood en de wijn die wij delen
tot een teken van gedeeld samen-leven,
en zet ons op het spoor van Jezus,
uw Zoon en onze broeder – amen.

Groot Dankgebed:

Wij danken U, barmhartige God,
omdat U een God van mensen bent,
dat U onze God genoemd wil worden,
dat U ons kent bij onze namen,
en dat U de wereld in uw handen houdt.

Want daarom hebt U ons geschapen
en geroepen in dit leven:
dat wij met U verbonden zouden zijn,
wij, uw mensenvolk op aarde.

Gezegend bent U,
Schepper van al wat bestaat;
gezegend bent U,
die ons ruimte geeft en tijd van leven;
gezegend bent U om het licht in onze ogen
en om de lucht die wij ademen.

Wij danken U voor heel de schepping,
voor alle werken van uw handen,
voor alles wat U gedaan hebt in ons midden
door Jezus Christus, onze Heer.

Daarom huldigen wij uw naam,
Heer, onze God, en aanbidden U met de woorden:

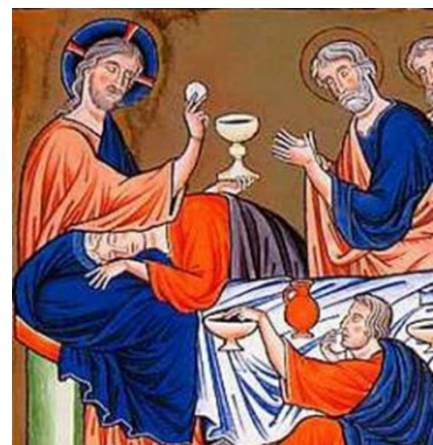
Heilig, heilig, heilig de Heer ...

Wij hebben U nooit gezien, God,
maar wij mogen U wel ontmoeten
waar mensen van elkaar houden,
genade zijn voor elkaar en uw schepping eerbiedigen.

Wij hebben U nooit gezien, God,
maar U geeft zichzelf aan ons,
in een medemens, in een geliefde,
in een reisgezel, in een zieke,
in Jezus, de dienaar van de wereld.

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is de kern van ons geloof:
Heer, Jezus, wij verkondigen uw dood,
en belijden tot Gij wederkeert dat Gij verrezen zijt.

Om dit te herdenken
blijven wij het Brood breken voor elkaar,
zoals zovelen reeds voor ons deden.
Wij bidden voor de mensen
die een bijzondere plaats innemen in ons hart,
ook voor hen die van ons zijn heengegaan.
Laat uw mensen nooit verloren gaan,
bewaars hen in uw liefde,
schrijf hun namen in de palm van uw hand.

Zend uw Geest uit over uw Kerk.
Geef ons hoop, God.
Geef ons vrede omwille van Jezus Christus.
Met Hem en in Hem, zijn wij uw mensen,
bent U onze Vader, nu en tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader:

Richten wij ons, als broeders en zusters met elkaar verbonden,
tot onze God van Liefde
met de woorden die Jezus ons heeft voorgezegd:

Onze Vader,...

Waar wij onszelf zoeken, God,
klinkt uw Woord: "Geef Gij hun maar te eten".
Waar uw opdracht ons zwaar valt,
zegt U: "Mijn Geest zal u tot kracht zijn".
Blijf ons nabij met uw Woord en uw genade
die ons tot doeners van uw Boodschap maken.
Dan zullen wij vol vertrouwen mogen uitzien
naar de wederkomst van Jezus, Messias, uw Zoon.

Want van U is het Koninkrijk,...

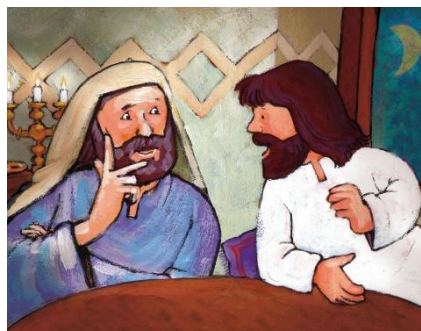
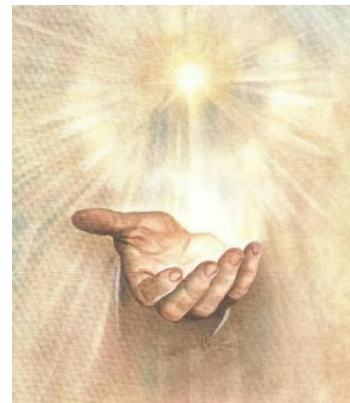
Vredeswens:

Heer, Jezus Christus,
door God gezonden als teken van zijn Liefde,
schenk ons uw vrede
opdat wij uit het duister zouden opstaan.
Laat ons leven in uw Licht
en vrede brengen in onze dagen.

Die vrede van de Heer zij altijd met u.

Lam Gods

Communie

Liederen: ZJ 922 Als God ons thuisbrengt (ps. 126 – Huub Oosterhuis)

https://www.youtube.com/watch?v=h3uF_3lrL3M

Als God ons thuis brengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn. (2x)

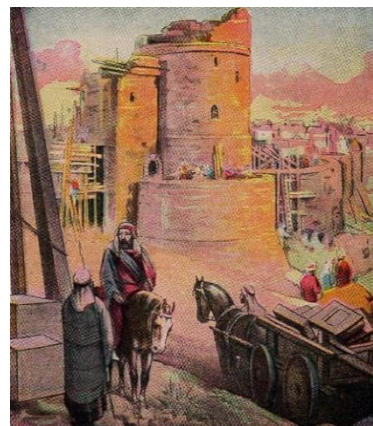
Wij zullen zingen, lachen, gelukkig zijn.
Dan zegt de wereld: "Hun God doet wonderen".
Ja, Gij doet wonderen, God in ons midden, Gij onze vreugde.

Als God ons thuis brengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn. (2x)

Breng ons dan thuis, keer ons tot leven,
zoals rivieren in de woestijn
die als de regen valt, opnieuw gaan stromen.

Wie zaait in droefheid, zal oogsten in vreugde.
Een mens gaat zijn weg en zaait onder tranen.
Zingende keert hij t'rug met zijn schoven.

Als God ons thuis brengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn. (2x)

Zerfließe, mein Herze uit Johannes-Passion BWV 245 – J.S. Bach

<https://www.youtube.com/watch?v=kjLifSaFlfQ>

De aria 'Zerfließe, mein Herze' uit de Johannes-Passion, hier uitgevoerd door de Nederlandse Bachvereniging voor All of Bach. De Johannes-Passion was de eerste passiemuziek die Bach als cantor in Leipzig schreef. Het passieverhaal zoals dat wordt verteld in het evangelie van Johannes, verschilt van dat in de drie andere evangeliën – die van Matteüs, Lucas en Marcus. De nadruk ligt bij Johannes op de goddelijke afkomst van Jezus. Door het lijden heen blijft die goddelijke afkomst steeds een rol spelen, Jezus wordt nergens zo menselijk als in de andere evangeliën.

Zerfließe, mein Herze, in Fluten der Zähren
Dem Höchsten zu Ehren!
Erzähle der Welt und dem Himmel die Not:
Dein Jesus ist tot!

Los op, mijn hart, in vloed van tranen
om de Allerhoogste te eren!
Vertel de wereld en de hemel de angst:
Uw Jezus is dood!

Slotgebed: BD)

Nu wij Jezus hebben herkend
in het gebroken brood en de geschonken wijn,
-weldadig licht dat ons omgeeft-,
bidden wij om uw grote liefde, Ene
die ons met elkaar verenigt.
Bidden wij ook om uw grote inzicht
zodat we de tekens van deze tijd blijven
verstaan en moedige stappen zetten.
Vandaag en de dagen die komen, tot er
vervulling is. Amen.

Zegen en zending

Dessertje:

Help me make it through the night (Help me de nacht door te komen ...)

- twee eenzame zielen die mekaar helpen om de nacht door te komen -

Michael Bublé - Help Me Make It Through The Night (feat. Loren Allred) [Track by Track]: <https://www.youtube.com/watch?v=IQDkcpKPdZ4>

→ (zonder onderbreking): <https://www.youtube.com/watch?v=CyZ57IDMnkM>

→ (origineel Kris Kristofferson): <https://www.youtube.com/watch?v=CksF7Kr7Drw>

Take the ribbon from your hair
Shake it loose and let it fall
Lay it soft upon my skin
Like the shadows on the wall

Haal het lint uit je haar
Schud het los en laat het vallen
Leg het zacht op mijn huid
Als de schaduwen op de muur

Come and lay down by my side
Til the early mornin' light
All I'm takin' is your time
Help me make it through the night

Kom en leg je naast mij
Tot het vroege ochtendlicht
Het enige wat ik neem is jouw tijd
Help me de nacht door te komen

I don't care what's right or wrong
I won't try to understand
Let the devil take tomorrow
But tonight I need a friend

Het maakt mij niet uit wat goed of fout is
Ik zal het niet proberen te begrijpen
Laat de duivel morgen nemen
Maar vanavond heb ik een vriend nodig

Yesterday is dead and gone
And tomorrow's out of sight
And it's sad to be alone
Help me make it through the night

Gisteren is dood en verdwenen
En morgen is nog niet zichtbaar
En het is triest om alleen te zijn
Help me de nacht door te komen

And it's sad to be alone
Help me make it through the night
I don't want to be alone
Help me make it through the night

En het is triest om alleen te zijn
Help me de nacht door te komen
Ik wil niet alleen zijn
Help me de nacht door te komen

